STICUSA
KNIPSELKRANT 150

MAANDAG 9 FEBRUARI 1987 AMIGOE

Aankondiging bij presentatie Charuba-boeken

Regering verspreidt gratis onder scholen Papiamentu-kinderboeken

ORANJESTAD — De regering zal op alle kleuterscholen, lagere scholen en scholen voor buitengewoon onderwijs een aantal Papiamentstalige kinderboeken verspreiden, om op deze manier de aandacht voor de eigen taal bij de schooljeugd te stimuleren. Het betreft de twee titels «Nildo y e luna» en «Jossy ta bira Indjan», die geschreven werden door Miep Diekman en die vertaald werden onder leiding van Joyce Pereira, door een studentencollectief van de APA.

Omdat minister mr. Mito Croes verhinderd was, maakte Bibliotheek- medewerkster Des Croes dit verheugende bericht namens hem bekend aan het einde van de Charuba- presentatie op vrijdag 6 februari. Er werden die avond vier nieuwe uitgaven van deze uitgeverij bij het publiek geïntroduceerd. Joyce Pereira vertelde als eerste hoe de derde vertaling op de Arubaanse Pedagogische Academie tot stand gekomen is. Ze overhandigde daarna enkele exemplaren van «Shon Carco» aan haar ex-studenten met wie ze de vertaling tot stand bracht.

Wim Rutgers vertelde iets over het ontstaan en de inhoud van zijn bundel over Caribisch literatuur «Dubbeltje lezen stuivertje schrijven». Daarna vertelde Giolina Henriquez hoe ze leerzame tochten door de knoek had moeten maken om tot de juiste illustraties te komen voor de verhalen van Frances Kelly, die over de Arubaanse planten- en dierenwereld gaan. Frances Kelly beschreef hoe de Nederlandstalige en Papiamentstalige versie van haar boek met tien kinderverhalen, «Wi-ki-ki-ri-ki», tot stand kwam en las uit beide boeken een fragment voor.

Des Croes, die de avond leidde, kon nadat ze eerst de geschiedenis van de eigen uitgeverij geschetst had, aan het einde van de avond een volle hal van de Biblioteca Nacional dank zeggen voor de belangstelling. Tijdens een gezellige "brindis" maakten heel wat aanwezigen gebruik van de mogelijkheid een gesigneerd exemplaar van de nieuwe boeken aan te schaffen via distributeur H. Somers van Plaza Bookshop, die ook voor de verdere verspreiding op Aruba en de Antillen zal zorgdragen.

AMIGOE
DINSDAG 10 FEBRUARI 1987

Tentoonstelling

ORANJESTAD — In de Biblioteca Nacional opende gouverneur F.B. Tromp vanmiddag de tentoonstelling «Huis van Oranje». Op initiatief van de commissie Voorbereiding Koninklijk bezoek en de Oranje Vereniging Aruba organiseerde de bibliotheek aan de vooravond van het koninklijk bezoek een tentoonstelling over het Huis van Oranje. Voornamelijk bestaat deze uit foto's en publicaties. Ook in 1980 bracht de bibliotheek vlak voor het bezoek van het koninklijk paar reeds een dergelijke tentoonstelling. Ditmaal wordt ook alle aandacht aan de prins van Oranje besteed, die zijn eerste officiële werkbezoek aan Aruba brengt. De tentoonstelling is gedurende de openingsuren van de bibliotheek voor eenieder geopend.

KNIPSEL UIT : Parool 11-2-1987

Een feestje rond Eric Calmes

"Die prijs kwam als een grote verrassing. Ik had er nooit aan gedacht dat ik 'm zou krijgen. Later bedacht ik: Ja, eigenlijk is het een goed idee die prijs nou eens niet te geven aan iemand die altijd op de voorgrond staat, maar aan een begeleider. Want begeleiden, dat is ook een kunst."

Aldus de bassist Eric Calmes (31). Aanstaande zondagmiddag zullen alle ogen op hem gericht zijn. Hij zal dan de Podiumprijs in ontvangst nemen, een aanmoedigingsprijs voor musici die actief zijn op het gebied van de jazz en geïmproviseerde muziek.

"Als ik iemand begeleid, probeer ik me helemaal in te leven in de gedachtenwereld van de solist. En tegelijkertijd zelf ook met muzikale ideeën te komen. Ik hoop dat die prijs wat publiciteit oplevert, vooral voor Carifusion, m'n eigen groep."

De prijsuitreiking vindt plaats op 15 februari in het SJU-Huis, het podium van de Stichting Jazz in Utrecht. Ter gelegenheid van deze heuglijke gebeurtenis stelde Eric Calmes een gevarieerd muzikaal programma samen. Vanaf drie uur 's middags zal hij daar musiceren met een aantal uiteenlopende formaties.

"Ik speel dan met Future Shock, een rock-jazzgroep van Maarten van Norden en het Dick de Graafkwartet. Met Dick maken we een soort *neo-bop*. Ik speel daarin contrabas. M'n eigen groep, Carifusion, zal die middag ook optreden. Carifusion speelt een soort rock-jazz met, zoals de naam al aangeeft, elementen uit Caraïbische muziek en *fusion*.

Samen met (gitarist) Cedric Dandare, met wie ik al sinds mijn jeugd samenspeel, heb ik daar zo'n beetje de leiding over. Verder heb ik voor die middag een gelegenheidsformatie samengesteld met een aantal musici die net als ik afkomstig zijn uit de Antillen en Suriname: Franky Douglas, Leslie Josef en Ronald Snijders. Leslie, eigenlijk een bassist, zal bij die gelegenheid *steelpan* spelen."

Eric Calmes werd op 20 november 1955 op Curaçao geboren. Als kind studeerde hij cello en piano, later ging hij gitaar spelen in een plaatselijke popgroep. Na het vertrek van de bassist schakelde hij over op basgitaar en dat is sindsdien zijn hoofdinstrument. In 1975 kwam hij voor een universitaire studie naar Amsterdam. Daar kreeg hij het zo druk als bassist, dat hij enkele jaren later besloot full-time muziek in te gaan.

Calmes werkte in salsa-orkesten, deed studiowerk en was te vinden in fusion-groepen als Sunchild en zijn eigen Carifusion. Daarnaast schreef hij composities en arrangementen voor het salsa-orkest van Ruben Salas. Eric studeerde enkele jaren contrabas aan de afdeling Geïmproviseerde Muziek van het Sweelinck-conservatorium te Amsterdam bij Arnold Dooyeweerd. "Daar heb ik mij voornamelijk beziggehouden met *bebop* en aanverwante muziekvormen. Al op Curaçao was ik daarin geïnteresseerd, maar pas toen begon ik het echt onder de knie te krijgen."

Als jazz-bassist is Eric Calmes te horen op de plaat *Hot, hazy and humid* van het Dick de Graafkwartet (Limetree).

De Podiumprijs wordt sinds 1983 jaarlijks uitgereikt onder auspiciën van de stichting Jazz en Geïmproviseerde Muziek in Nederland en bestaat uit een bedrag van drieduizend gulden, ter beschikking gesteld door Nederland BV. De jury heeft besloten Calmes deze prijs toe te kennen vanwege 'de technische kwaliteiten van zijn spel', 'zijn kwaliteiten als componist en arrangeur' en 'zijn openheid voor allerlei stromingen binnen de geïmproviseerde muziek'.

JEROEN DE VALK

Eric Calmes (elektrische bas en basgitaar) speelt op 15 februari vanaf 15 uur in diverse formaties in het SJU-huis in Utrecht (Kroonstraat 9).

Ballet choreograaf Jan Linkens gaat vrijdag in première

Ik durf dansers stil te laten staan

Jan Linkens met Caroline Iura tijdens een repetitie van het ballet Fantaisies symphoniques (foto Jorge Fatauros)

Van danser/choreograaf Jan Linkens gaat komende vrijdag 13 februari het dertiende ballet in première, *Fantaisies symphoniques*, de 6de symfonie van Bohuslav Martinu. Linkens, sinds 1977 als danser verbonden aan Het Nationale Ballet, choreografeerde zijn ballet voor en na een tournee die hij met nog zeven andere dansers naar Curaçao en Aruba maakte.

Door JESSICA VOETEN

„Toen we terug kwamen van Aruba", zegt Jan Linkens, „vreesde ik mijn ballet nooit in drie weken klaar te hebben." Toch is zijn nieuwste stuk een kleine week voor de première voltooid. Het geeft hem de gelegenheid nog wat aan het eindresultaat te schaven. „Zoiets komt niet vaak voor, het is een comfortabel gevoel."

Jan Linkens debuteerde in 1979 in de workshop van Het Nationale Ballet als choreograaf met *Eerste symfonie* en sindsdien werkte hij ook voor de juniorengroep van het Nederlands Dans Theater, voor Intro Dans en voor groepen in andere landen. Zijn dynamische ballet *For a close friend* (1983, op Strawinsky) werd op het Keulse concours voor jonge choreografen bekroond met de eerste prijs.

Ging Linkens tot nu toe van een muziekstuk uit, zijn dertiende ballet heeft een andere ontstaansgeschiedenis. Al twee jaar geleden kreeg hij te horen dat hij op 13 februari 1987 een première had, meer niet. „Ik ben natuurlijk niet meteen begonnen. Een vaag idee doemde op na de verhuizing naar het Muziektheater. Het nieuwe gebouw, de techniek, de problemen, de spanning — ik wist dat ik daarmee iets zou moeten doen. Toen ik van Nils Christe en Toer van Schayk hoorde dat hun bijdragen aan het programma vrij omvangrijk zouden worden, besloot ik minder dansers te kiezen dan gebruikelijk. Ik wilde graag met Alexandra Radius werken. Jarenlang heeft zij haar man Han Ebbelaar als partner gehad. Nu hij is gestopt als danser bij onze groep, betekent dat voor haar ook een grote verandering. Vanuit dit gegeven is zij de spil van het stuk."

Tijdens een busreis naar een theater in het land luisterde Linkens een nieuw bandje op zijn walkman af. Het Concertgebouworkest speelde de *Zesde symfonie* van Martinu. „Ik dacht: verrek wat een spannende muziek. Later las ik dat Martinu er zelf over heeft gezegd dat hij het als een structuurloze symfonie heeft geschreven. Ik heb de sfeer van die muziek in beeld willen brengen. Ik heb me bewust niet voorbereid, de muziek niet uitgeteld, niet ontleed. Het is een asymmetrisch werk geworden met een oneven aantal, vijftien, dansers.

„Tot nu toe werkte ik zelf altijd strikt in structuren. Ik visualiseerde wat ik hoorde. Ik kon de choreografie als een puzzel in elkaar zetten. Maar nu heb ik, wat zelden gebeurt, van de eerste tot de laatste noot chronologisch gewerkt. Ik ben bij het begin begonnen; in de studio, met bijna altijd iedereen er bij. Dat was moeilijk. Ik moest de dansers vaak laten wachten als ik ergens niet uitkwam. Dansers willen graag horen: die arm moet zo en dat hoofd zus. Soms kwamen er mensen kijken die ik dan zachtjes hoorde fluisteren: hij heeft het helemaal niet voorbereid!"

„Het is goed dat ik heb geleerd in een andere vorm te werken. Mij wordt in recensies verweten dat ik de neiging heb op elk nootje een pas te maken. Misschien is het waar. Ik heb angst dat er niet genoeg bewogen wordt. Nu heb ik in de gaten dat mijn verhaal aan duidelijkheid wint als je langzaam spreekt. Aan het slot van dit ballet staan de dansers stil. Er waren gewoon geen passen, passen zouden niets toevoegen. Ik waag het gewoon!"

Zijn recente tournee naar Curaçoa en Aruba met zeven dansers van de groep, georganiseerd in samenwerking met de Sticusa, werd een laaiend succes. Caroline Iura, Jane Lord, Esther Protzman, Joanne Zimmerman, Fred Berlips, Wim Broeckx, Pierre Paradis en hijzelf dansten voor ongeoefend publiek drie klassieke pas de deux en twee balletten van Linkens zelf. De groep had de gelegenheid gezamelijk op te treden en per danser de specialiteiten te tonen.

„Ieder van ons had zijn eigen verantwoordelijkheden. Binnen het gezelschap kennen we dat helemaal niet. Daar wordt alles voor je gedaan: van het klaarleggen van de kostuums tot de publiekswerving. Een danser bekommert zich er niet om hoeveel mensen er in de zaal zullen zitten. Maar op tournee moesten we ons daarover plotseling druk maken. Je bent op elkaar aangewezen en je moet pech kunnen opvangen, improviseren, zoals toen we ontdekten dat er van ons verwacht werd dat we een extra voorstelling voor kinderen gaven. Vlak na onze aankomst gingen we met z'n allen aan het strand schelpen zoeken. Ineens bleek Jane Lord verdwenen; door een grote golf op de koraalrotsen geslagen. Ze zat onder de schaafwonden, verschrikkelijk. We

vervolg p. 3

Specifieke aandacht koningin voor Antilliaanse kunst

Balans gewenst tussen muziek dans en schilder- en beeldhouwkunst

WILLEMSTAD - Op speciaal verzoek van Koningin Beatrix, heeft de Sectie van Cultuur zeven schilders, twee beeldhouwers en een wandkleedmaakster, die allen hetzij professioneel, danwel semi-professioneel zijn op het gebied van kunstproductie, -educatie en -bevordering, uitgenodigd voor een contact met de koninklijke gast op vrijdag j.l. ten huize van de gezaghebber, Landhuis Sorsaka.

Deze kunstenaars zijn: de schilder en directeur van het Instituut voor Visuele Vorming, Alan Hudson, de schilder, bij Sectie van Cultuur werkzaam, Tony Monsanto, de schilder, eveneens werkzaam bij de Sectie Cultuur, José Maria Capricorne, de schilderes en tekenlerares aan het Radulphus College, Ria Houwen, de schilder en docent aan de Pedagogische Academie, Wilson Garcia, de schilderes, tevens directrice van het Curacaose Museum, Lucila Engels Boskaljon, de schilder en decorbouwer, werkzaam bij het Maria Immaculata Lyceum, Jan Ghering, de beeldhouwer en meester in handvaardigheid op diverse scholen en instituten, Yubi Kirindongo, het hoofd van Galerie Bloemhof, May Henriquez-Alvares Correa en de wandkledenmaakster Marchena.

Zij konden daar toen hun kunstwerken ten toon stellen in de eetzaal van het Landhuis Sorsaka, de residentie van de gezaghebber van Curaçao.

Na de lunch van de koninklijke gasten met de eilandsraadleden en de leden van het bestuurscollege, heeft de Koningin het werk van de lokale kunstenaars kunnen waarderen. Ze heeft kennis met hen gemaakt en een gesprek gehad om zich op de hoogte te stellen van hun werkwijze, onderwerpen die de kunstenaars uitdrukken en zelfs van hun wensen op het gebied van kunst.

De speciale aandacht van Koningin Beatrix voor onze kunstenaars, is mede te danken aan haar kennis over deze materie en ook dat zij bewust is van de waarde die kunst heeft voor de ontwikkeling van de gemeenschap. Aan de wieg van elke ontwikkeling staat een schepper. En de meeste kunstwerken zijn een creatie om te inspireren tot nieuwe ontwikkelingen.

De kunstenaars waren bijzonder blij om de wijze waarop de Koningin aandacht heeft getoond voor hun werken en scheppingen op het gebied van kunst. Zij hopen ook dat dit een stimulans zal zijn voor de erkenning van het belang van kunst in een gemeenschap. Bij meerdere gelegenheden praten bestuurders en andere betrokkenen over cultuur, terwijl zij vergeten melding te maken van schilder- en beeldhouwkunst. De schilders en beeldhouwers hopen dat er een balans zal komen tussen muziek, poëzie, dans, toneel en schilder- en beeldhouwkunst. Aldus informeerde ons, de directeur, Alan G. Hudson, van het Instituut voor Visuele Vorming.

Vervolg Jan Linkens

hadden nog twee dagen voor de première en Jane kon zo niet dansen. Ze had de pas de deux uit de tweede acte van *Giselle* ingestudeerd. Alleen Caroline Iura had ervaring met *Giselle*, maar zij paste niet in Jane's kostuum. Uiteindelijk zei Joanne Zimmerman dat ze het wel wilde proberen. Een dag van te voren hebben Fred Berlips en zij de pas de deux ingestudeerd, aan de rand van het zwembad. Het werd een fantastische uitvoering."

Jan Linkens wil (nog) geen keuze maken tussen dansen en choreograferen. „Ik vind het fijn dat ik de vrij ben om te experimenteren. Het is niet eenvoudig om full time-choreograaf te zijn. Ik weet niet of ik dat wil. Mijn ambitie geldt het choreograferen zelf; het vereist het meeste creativitiet. Maar als het af is kan ik er niets meer aan doen. Zodra iedereen het gezien heeft, is het niet meer van mij. Dat is eigenlijk een naar gevoel."

AMIGOE ZATERDAG 14 FEBRUARI 1987

"Abstract references in geometric order"

Tony Monsanto schept kleurrijke verwondering

IN ELKE SAMENLEVING zijn er mensen die hun gedachten en gevoelens op een bijzondere manier uitdrukken. Een van die mensen op ons eiland, is Tony Monsanto, wiens tweede tentoonstelling gisteravond in het Cultureel Centrum Curacao officieel geopend werd.

De opening werd verricht door rector- magnificus van de UNA, mr drs Alex Reinders. „Er is meer bewondering voor degene die kunst koopt, dan voor wie de kunst maakt", aldus Reinders, die in zijn openings- toespraak pleitte voor een goed kunstbeleid. Volgens hem heeft het grote publiek een al te materiële instelling en maar weinig interesse voor de beeldende kunst. Dit is de reden dat ook in de politiek de kunst geen «hot item» is. Verder pleitte hij voor overheidssteun voor de kunst, omdat in de kunstsektor het vrije marktprincipe niet werkt.

Het eerste wat opvalt in het werk van Monsanto, is het gebruik van kleuren. Heldere kleuren die een uitstraling hebben op de toeschouwer. Samen met de veelal geometriese invulling van zijn schilderijen zijn ze in staat het publiek te verwonderen. Is dat niet een kenmerk van originaliteit van de kunstenaar? Origineel wil zeggen dat het kunstwerk de mensen kan brengen tot verwondering. De beelden van Tony Monsanto zijn in staat de naïviteit van de verwondering te wekken.

Monsanto is gevangen in materialen, methoden en technieken van zijn tijd. Vooral zijn laatste werken geven aan dat hij de intentie heeft hier bovenuit te willen stijgen. Het gebruik van meerdere materialen en het steeds groter worden van zijn doeken zijn hier tekenen van. Zelf zegt hij dat zijn atelier te klein is, hij wil nog groter werken maar dat is op dit moment praktisch onmogelijk. Monsanto is een kunstenaar wiens werken experimenteler worden. „Mijn ontwikkeling is langzamer gegaan dan die van andere kunstenaars bijvoorbeeld Karel Appel, maar ik heb het gevoel dat ik op dit moment een experimenteel kunstenaar aan het worden ben", aldus de schilder zelf, die eraan toevoegt dat het werk van een kusntenaar nooit stilstaat, het is voortdurend in ontwikkeling.

Het verbeelden is in het bedrijven van kunst een van de belangrijkste aspekten. Deze verbeelding is een geestelijke aktiviteit die leven schept. Tony Monsanto is bezig leven te scheppen. Het is geen wetenschappelijke manier om de wereld te benaderen, maar het is de weg van de naïviteit, spontaniteit en intuitie.

In zijn vroegere werken komt de min of meer «wetenschappelijke» manier van werken van Tony Monsanto duidelijker naar voren dan in zijn latere werken. Dit ondanks het feit dat zijn werken abstrakter worden. Deze abstrakte benadering is een teken van spontaan omgaan met de werkelijkheid.

De tentoonstelling geeft een momentopname van

Vervolg 2.0.2.

Vervolg Tony Monsanto

Monsanto. Zij geeft de fase weer welke hij net achter zich heeft liggen. Als men zich de beelden van Monsanto eigen wil maken, er open voor wil staan, is het bezoeken van de expositie die nog tot 27 februari loopt een «must». Het is evident dat de werkelijkheid Monsanto iets doet en zo funktioneert dat hij daardoor treffend scheppend bezig kan zijn. Door de dingen te onderzoeken, door de materie, de werkelijkheid te exploreren kan hij uitdrukking geven aan zichzelf. De schilderijen van Tony Monsanto zijn een teken van leven waar hij de ander, ons, het publiek — gelukkig — van mee wil laten genieten.

RON SKOMOROWSKI

WILLEMSTAD — De opening van de tentoonstelling van schilder Tony Monsanto in het Cultureel Centrum Curaçao, werd gisteravond verricht door rector-magnificus van de Universiteit van de Nederlandse Antillen, mr drs Alex Reinders, rechts op de foto. Naast hem het echtpaar Monsanto.

Onderwaterfilm alle eilanden

OKSNA financiert culturele studies

WILLEMSTAD — Het Overlegorgaan Culturele Samenwerking Nederlandse Antillen (OKSNA), verstrekt ingaande komend schooljaar een beperkt aantal studie- financieringen voor Nederland, de VS, de regio en de Antillen. Ook heeft men onlangs 41 projecten goedgekeurd voor subsidie 1987, waaronder een onderwaterfilm van alle vijf eilanden.

De OKSNA is bezig de rol over te nemen die de Sticusa vroeger had voor wat betreft de subsidiëring van projecten en andere activiteiten ter bevordering van de cultuur op de Antillen. In het orgaan zitten de gedeputeerden belast met cultuur van alle eilanden en de minister van Onderwijs en Cultuur als voorzitter. Vanaf dit jaar gaat de OKSNA studie- financieringen verstrekken aan een beperkt aantal mensen dat een opleiding wil volgen aan erkende kunst- academies, conservatoria, universiteiten, muziek- academies en toneelscholen in Nederland, de VS, de regio en de Antillen. Verder geeft men studie- financieringen voor een opleiding op het gebied van creatieve handvaardigheden, evenals studie- toelagen voor het participeren aan cursussen en seminars voor specialisaties op bepaalde gebieden binnen het kader van de cultuur- en creatieve- expressie.

Ook opleidingen aan toerisme- scholen in Nederland, de VS en Spanje komen in aanmerking, ter bevordering van cultureel toerisme en internationale culturele relaties. Een deel van de verleende studie- financiering moet worden terugbetaald aan de OKSNA om een fonds op te bouwen en te garanderen voor toekomstige OKSNA- studenten. Verder hanteert men dezelfde voorwaarden, reglementen en vereisten als het algemeen studie- financierings- beleid van de overheden. Aanvragen moeten bij het Bestuurscollege van het desbetreffende eiland worden ingediend.

De OKSNA keurde in totaal 41 nieuwe culturele projecten goed, die dit jaar voor subsidiëring in aanmerking komen, voor een totaal van 1,2 miljoen gulden. Hiervan is 87 duizend gulden voor projecten van Bonaire, 355 duizend voor die van Curaçao, 268 duizend voor die van Sint Eustatius, 195 duizend voor die van Sint Maarten en 103 duizend voor die van Saba, naast 211 duizend voor zogenaamde landsprojecten.

Onder de projecten bevindt zich een onderwaterfilm van alle eilanden, die gemaakt wordt door cineast Peter Creutzberg. Belangrijkste doel is om de Antilliaanse bevolking en met name de jeugd te doordringen van de waarde en de noodzaak van het behoud van de koraal- riffen. De kwetsbaarheid van het koraal brengt met zich mee dat deze riffen beschermd moeten worden, des te meer gezien het groeiende aantal duikers, zowel lokaal als uit het buitenland.

Gesubsidieerd wordt verder onder andere het "Caribbean Gospel Song festival", welke in de loop van dit jaar op Curaçao gehouden wordt. Ook subsidieert men verschillende uit te geven literaire oeuvres, evenals tv-programma's betreffende de sociaal- culturele positie van de vrouw op de Bovenwinden en de tv- serie "Asina Tabata". Verder kwamen voor subsidie in aanmerking archeologische onderzoeken te Bonaire en Sint Eustatius, en cultureel- antropologische projecten zoals "oral tradition" van Saba en Sint Maarten. Ook een aantal projecten ter bevordering van de folklore op Curaçao en Bonaire worden gesubsidieerd, evenals een aantal nieuw aan te schaffen muziekinstrumenten.

De OKSNA bracht ook een werkbezoek aan het Cultureel Centrum Curaçao, ter officiële kennismaking met het CCC- bestuur. Daar werd de basis gelegd voor een goede samenwerking, ter bevordering van de banden tussen de overheid en het particulier initiatief op het gebied van kunst en cultuur. De OKSNA gaat telkens bij een vergadering op één der eilanden een bezoek brengen aan de culturele centra, die conform de afspraken met de Nederlandse regering een substantieel onderdeel van het OKSNA budget vormen.

Ook gaat men voortaan één of twee projecten die de OKSNA subsidieert bezichtigen. Dit keer kwam de "Cas di Beibel" aan de Gaitoweg in aanmerking. Het OKSNA is al drie jaar één van de sponsors van het project "bijbelvertaling in het Papiamentu". Dit bezoek werd als interessant en leerzaam ervaren, terwijl Cas di Beibel- directeur Scholma zich ingenomen toonde met zoveel belangstelling.